

Helsingin piirin johtaja Aimo Kärki,
ohjeiden puheen pitäjä.

Veljeni ja sisareni

Opin ja Liittojen Kirjasta voimme lukea seuraavat Herran Joseph Smithille antamat sanat: „Älkää sentähden väsykö tekemään hyvää, sillä te laskette perustusta suurelle työlle. Ja pienestä kasvaa se, mikä on suurta. Katso, Herra kysyy sydäntä ja taipuisaa mieltä; ja taipuisat ja tottelevaiset tulevat näinä viimeisinä aikoina syömään Siionin maan hyvyttä.” (LK 64:33-34)

Olen usein ajatellut, kuinka lukiessamme pyhiä kirjoituksia me joskus huomaamme jonkin paikan erityisen hyvin. Saatamme lukea saman kirjoituksen kohdan kiinnittämättä siihen juuri lainkaan huomiota, kunnes se yhtäkkiä jonkin tehtävän tai tapahtuman yhteydessä saa erittäin selkeän ja suuren arvon.

Edellä mainittu kirjoitusten kohta on yksi niistä, jotka vuosia sitten askarruttivat minua, ja pohdin sitä aika usein. Tulimpa kysyneeksi sitä useita kertoja monilta veljiltäkin, mutta vain yksi veli antoi siihen vastauksen, jonka arvon vasta nyt todella tajuan ja hyväksyn.

Kun Herra antoi tuon ohjeen Joseph Smithille, se oli silloin ohje muutamille veljille, jotka olivat lähdössä matkalle Siioniin. Kuinka tuo joukko onkaan kasvanut joka valmistele lähtöä Siioniin. Kuinka onkaan suuri se joukko, joka tänä päivänä tekee työtä valmistellakseen Siionia. Kun kysyin kerran tuolta edellä mainitsemaltani veljeltä, miksi Herra odottaa työtä meiltä, jotka olemme kuitenkin niin vähäisiä tekemään työtä, jonka mittasuhteet ovat niin valtavat, ettei tajuntamme edes siihen ylety, vastasi tuo veli hyvin viisaasti: „Kuule, veli, ei Herra itselleen rakenna asuinsijaa maan päälle, vaan meidän on itse rakennettava itsellemme asuinsija maan päälle.” Vasta nyt, toimiessani piirinjohtajan tehtävässä, olen alkanut tajuta, mitä tuo suurenmoinen veli silloin tarkoitti.

On aivan totta, ettei Herra Jumala aio koskaan asua täällä maan päällä, ei Hän odota, että me rakentaisimme Hänelä asuinsijan. Hän tahtoo meidän rakentavan oman asuinsijamme, selestisen kirkkauden ja korotuksen paikan, paikan, jossa kaikki selestisen valtakunnan lait ovat voimassa. On silloin hyvin käsitettävää, miksi Herra sanoo: „Älkää väsykö tekemään hyvää.” Meidän ei tulisi „väsyä” tässä työssä. Meidän tulisi ponnistella enemmän tämän työn hyväksi kuin minään muun työn. Me voimme rakentaa maallisesti rikkaan kodin itsellemme ja lapsillemme. Me voimme rakentaa kuuluisuuden ja maineen tämän elämämme ajaksi, mutta näillä kaikilla hyvillä asioilla ei kuitenkaan ole mitään merkitystä sitten kun kuolemme.

Ellemme me rakenna ikuisuutta varten, ei meillä ole koskaan iloa rikkauksistamme ja taidoistamme. Monet saattavat kysyä, kuinka me voisimme rakentaa, kun meillä on yllin tekemistä jokapäiväisen toimeentulon hankkimisessa. Mutta juuri me, jokainen meistä, voi rakentaa, Siionia. Ei ole niin vähäistä, ei niin suurta, etteikö juuri hän, juuri hän itse voisi rakentaa oman „soppensa”, oman asuinsijansa ikuisessa Siionissa. Eikä kukaan muu voikaan rakentaa kuin juuri hän itse omaa asuinsijaansa iankaikkisuudessa. Saatamme kysyä kuinka me sitä voisimme rakentaa. Mutta siihen on Herra antanut selvät ohjeet. Ole mukana joka sunnuntai kokouksissa. Ole mukana konferensseissa. Maksa kymmenyksesi. Pidä viisauden sana. Tee kaikkea sitä mikä on Jumalan tahdon mukaista. Sinun ei tarvitse olla mikään johtaja kirkossa, ei opettaja, ei virkamies. Sinä olet vain sinä, joka olet aktiivisesti mukana ja olet aina valmis antamaan apuasi silloin kun sinulta sitä pyydetään. Silloin sinä juuri rakennat oman osuutesi Siionista.

Eräänä päivänä kun pyhät kootaan kaikkialta maailmasta, kukin ihminen tuo oman „rakennelmansa” Jumalan kasvojen eteen. Silloin kootaan ikuinen „rakennus”, josta on tuleva selestinen valtakunta. Meille suomalaisille veljille ja sisarille on tarjottu mahdollisuus Siionin erään hyvin tärkeän „pylväikönsan” rakentamiseen. Meille on tarjottu mahdollisuus rakentaa vaarna tai useampikin tähän maahan. Presidentti Nelson on tehnyt valtavasti työtä auttaakseen meitä. Mutta meidän osuutemme on ollut kovin vähäistä tähän saakka. Miksi? Emmekö halua Siionin omaa „pylväikköä”, jossa ylipapit olisivat pilareina? Miksi teemme näin? Eikö meitä kiinnosta oman ikuisen asuinsijamme rakentaminen? Olemmeko tehneet kaikkemme? Kuinka on lähetystyön laita? Kuinka usein olet kolkuttanut ihmisten ovilla? Olemmeko pitäneet opiskelua tärkeämpänä kuin lähetystyötä? Olemmeko pitäneet mukavia koti-iltoja miellyttävämpinä kuin kulkemista lähetysaarnajien kanssa ovelta ovelle? Veljeni ja sisareni, me voimme tehdä hyvin paljon jos vain haluamme. Rukoillen taivaallista Isääni, että Hän auttaisi meitä tajuamaan, miksi kirkko on maan päällä, miksi meidän tulisi pitää evankeliumia tärkeämpänä kuin maallista elämäämme rikkauksineen. Jumala sinuatkoon meitä kaikkia, Jeesuksen Kristuksen nimessä. Amen.

Euroopan käännöskoordinaattorien seminaari

Marraskuun alkupäivinä kokoontuivat kirkon Euroopan käännöskoordinaattorit Frankfurtiin Saksaan yhteiseen neuvonpitoon. Kirkolla on käännöstoimistot yhteensä kahdeksassa Euroopan maassa — kun taas kirjallisuutta käännetään 31 kielelle koko maailmassa.

Euroopan alueellinen johto on veli Irvin Nydeggerin käsissä Salt Lake Cityssä, ja hänen esimiehensä on veli John Carr, koko maailmanlaajuisen käännös- ja jakeluorganisaation johtaja.

Euroopan paikallisena käännös- ja jakelutoiminnan johtajana toimii veli Karl Uchtdorf apunaan veli Poul Stolp Liegessä, Belgiassa. Ensi toimintavuotta varten on suunnitteilla kääntää suomeksi noin 15 000 sivua erilaista kirkon kirjallisuutta.

Kuvat ja teksti Pertti Felin

Kirkon Euroopan keskus Frankfurtissa. Talossa sijaitsee painatuskeskus, jakelukeskus ja taloudellinen keskus.

Euroopan alueen käännös- ja jakelutyön johtaja Irvin B. Nydegger.

Karl Uchtdorf antamassa ohjeita käännöskoordinaattorien seminaarissa. Oikealta vasemmalle: Heinz-Kraft von Selchow, Saksan kielialueen koordinaattori, Christiane Lebon, Ranskan kielialueen koordinaattori, John Carr, kirkon käännös- ja jakelutoiminnan johtaja, Karl Uchtdorf, Kurt Voss, Tanskan jakelukeskuksen johtaja ja Brend Larsen, Tanskan kielialueen käännöskoordinaattori.

Sisar Bergliot Bjerkøe, Norjan käännöskoordinaattori, esitelmävuorossa. Istumassa taka-alalla vasemmalta Brend Larsen, (Tanska), Christer Österlund (Ruotsi), Kurt Voss (Tanskan jakelukeskus), Poul Stolp (Liegen painatus- ja jakelukeskus), Irvin B. Nydegger (Euroopan alueen johtaja). Etualalla veli John Carr.

Tampereen syksy

9. — 10. 10. 1971 vietettiin Tampereella perinteiseksi muodostunutta valtakunnallista NVK:n toimintaseminaaria Tampereen syksyä. Seminaarin teemana oli „Kuunnelkaa nuoria”, ja se osoittautui nimensä veroiseksi, sillä kaikissa tilaisuuksissa pyrittiin siihen, että juuri nuoret olivat esillä ja hoitivat puhumispuolen. Eri ikäryhmillä oli omat jaostonsa. Kynäilystä kiinnostuneet kokoontui-

vat harrastuksensa merkeissä, samoin kauneudenpalvojat. Johtajat saivat samanaikaisesti opetusta „Syysomenassa”. Lauantai-illan tanssiaiset olivat onnistuneet, ja sunnuntaina saatiin hengellistä ylennystä. Kotiin palattiin paljon anteinena ja saaneina. Osanottajia oli n. 250. Ohessa kuvia seminaarin eri tilaisuuksien innostuneesta yleisöstä.

Helsingin asemaaukiolla järjestivät lähe-
tyssaarnaajat viime pienen syksynä
näyttelyn Mormonin Kirjasta ja sen syn-
tyhistoriasta. Kuvassa vanhin Taylor ja
vanhin Derricott kertomassa näyttelyä
katsomaan pysähtyneille kirkkomme sa-
nomasta.

Spaulding ja Mormonin Kirja

Olen monasti kuullut täällä Suomessa ollessani, että Mormonin Kirjana tuntemamme kirja on peräisin *Spauldingin käsikirjoituksesta* — että Sidney Rigdon varasti käsikirjoituksen, joka sitten jotenkin joutui Joseph Smithin käsiin. Meidän on kuitenkin muistettava, että Joseph Smith tapasi Sidney Rigdonin ensi kertaa vasta silloin, kun Mormonin Kirjaa jo painettiin. Haluaisin esittää tosikertomuksen siitä, miten *Spauldingin käsikirjoitus* liitettiin Mormonin Kirjan esilletulosta kertovaan kertomukseen.

Vuonna 1809 pastori Solomon Spaulding alkoi kirjoittaa uskonnollista kertomusta. Virikkeen tuohon yritykseen hän oli saanut siitä runsaasta todistusaineistosta, joka puhui Amerikan mantereella aikaisemmin eläneiden ihmisryhmien olemassaolosta. Hän yritti jäljitellä Vanhan Testamentin kirjoittajien tyyliä. Vuonna 1812 pastori Spaulding antoi käsikirjoituksensa Patterson-nimiselle kirjanpainajalle. Herra Pattersonin luettua sen ja tehtyä siihen muutamia pieniä muutoksia hän kehotti pastori Spauldingia julkaisemaan sen. Tämä kieltäytyi tekemästä tätä.

Väitetään, että Sidney Rigdon tutustui tähän käsikirjoitustarinaaan Lambdin-nimisen Pattersonin kirjapainossa työskennelleen miehen avulla, "lainasi" käsikirjoitusta, jäljensi sen — eli kuten jotkut sanovat, varasti sen. Myöhemmin Sidney Rigdon jollain merkillisen selittämättömällä tavalla otti yhteyttä Joseph Smithiin (vaikka — kuten alussa mainitsin — Joseph Smith ei tavannut Sid-

ney Rigdonia ennen kuin Mormonin Kirjaa jo painettiin), työskenteli hänen kanssaan yhteistyössä ja julkaisi Spauldingin teelmän, johon Sidney Rigdon oli muka lisännyt opillista sisältöä, "Mormonin Kirjana".

Vuoden 1833 syksyllä kerättiin useita todistuksia Solomon Spauldingin naapureilta ja ystävilta — ja hänen vaimonsa sekä veljensäkin antoivat todistajalauseutonsa. He molemmat todistivat lukeneensa "Mormonin Kirjan" ja tunnustaneensa siinä Solomon Spauldingin tarinan pääpiirteet. Kaikki nämä todistajat väittivät käsikirjoituksen sisältäneen sellaisia nimiä kuin nefiläiset, laamanilaiset, Nefi, Lehi ja ajatuksen siitä, että Amerikan intiaanit olivat joko juutalaisten jälkeläisiä tai Israelin huoneen kymmenen kadonnutta sukukuntaa. Monet muut todistivat siitä, että pastori Spauldingilla oli tapana lukea heille otteita käsikirjoituksesta, joka sisälsi samoja kertomuksia ja nimiä kuin Mormonin Kirjakin. Tämän suuren pulmatilanteen aikana monia syytöksiä ei voitu todistaa perättömiksi, koska Spauldingin käsikirjoitusta ei voitu löytää. Tämä aiheutti paljon vaikeuksia ja heikensi uusien käännyneiden uskoa.

Philastus Hurlburt -niminen mies liittyi kirkkoon ja hänestä tuli lähetysaarnaja. Myöhemmin hänet erotettiin kirkosta lähetysaarnaja-aikanaan tekemiensä syntien johdosta. Hän vetosi ensimmäiseen presidenttikuntaan, sai anteeksiannon ja hänen siunauksensa palautettiin ennalleen. Pian tämän jälkeen hän kerskui petkuttaneensa sekä profeettaa että kahdentoista neuvostoa ja

hänet erotettiin kirkosta uudelleen. Hän vannoi ikuista vihaa profeetta Joseph Smithiä ja mormoneja kohtaan ja vannoi kaikin käytettävissään olevin keinoin pyrkivänsä tuhoamaan kirkon ja Joseph Smithin.

Herra Hurlburt oli kuullut *Spauldingin käsikirjoituksesta*. Hän ryhtyi neuvottelemaan profeetan vihollisten kanssa ja alkoi koota aineistoa kirjoittaakseen kirjan nimeltä *Mormonism Unveiled*. Hän sai haltuunsa Spauldingin käsikirjoituksen väärinkäytösten avulla, ja vaikka se ei ollutkaan, mitä hän oli toivonut sen olevan, hän kuitenkin syytti Joseph Smithiä kirjallisesta varkaudesta — siitä, että Joseph Smith oli muka käyttänyt käsikirjoitusta Mormonin Kirjan kirjoittamisessa apunaan. Hurlburt oli läpikotaisin paha. Hän teki kaikkensa Joseph Smithin tuhoamiseksi. Hän ei suostunut palauttamaan käsikirjoitusta, joka lopulta joutui hukkatelle.

Asiasta leviteltiin kaikenlaisia tarinoita — ennakkoluulo kirkkoa kohtaan kasvoi. Totuuden puolesta todisti vain se totuus, jonka Mormonin Kirja sisälsi.

Ajan mittaan *Spauldingin käsikirjoitus* löytyi. Tällä hetkellä sitä säilytetään Oberlinin yliopiston arkistossa Ohiossa. Kun Mormonin Kirjaa verrattiin siihen, huomattiin, että nuo kaksi teosta muistuttavat yhtä vähän toisiaan kuin Raamattu muistuttaa Gulliverin matkoja.

Tuosta päivästä alkaen nk. "Hurlburt-Howe" -teoria Mormonin Kirjan synnystä on osoittautunut paikkansa pitämättömäksi — siihen uskovat vain ne, jotka eivät asiasta mitään tiedä tai joille on jaettu väärä tietoja.